

[Jens Høyer.]

nu længe har bestaaet paa dette Omraade. Jeg vil meget haabe, at der inden alt for længe maa ske noget gennemgribende paa dette Omraade, saa at de Landmænd, som har maattet aflevere Brødkorn, maa faa fuld Erstatning for den Opgæld, de har maattet betale ved Indkøb af Foderkorn. Mit Indtryk er i øvrigt det, at man har været i god Tid paa Vej med at stille Krav om den foreslaaede Forhøjelse, navnlig i Betragtning af, at det skal have knebet svært med at stable en Beregning paa Benene, der kunde retfærdiggøre det foreslaaede Tilskud til Rugbrødsfremstillingen.

Lovforslaget bliver selvfølgelig vedtaget ogsaa uden mit Partis Medvirkning, men jeg holder nu for, at naar man gaar ind for et Forslag af denne Beskaffenhed, et Forslag, der virker prisfordyrende — og det gør det jo, i hvert Fald for Hvedebrødets Vedkommende —, saa maa man, saaledes som Ordføreren for Det radikale Venstre i Folketinget udtalte i Gaar ved første Behandling, ogsaa kunne begrunde det over for Vælgerne, over for Offentligheden; derfor forlangte han at kende Sagen til Bunds. Det har han formodentlig ogsaa faaet Lejlighed til, men det har Rigsdagen i al Almindelighed ikke, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at man ved den endelige Afstemning om Forslaget undlader at stemme.

Lange: Ligesom i September i Fjor er mit Parti villigt til at medvirke til Vedtagelse af en Lov, der muliggør Bibeholdelsen af den nuværende Rugbrødspris, og til, at dette opnaas ved en Forhøjelse af Prisen paa Hvedemel, naar en saadan Foranstaltning — saaledes som det ved Fremsettelsen af dette Forslag blev fastslaaet af den højtærede Landbrugsminister — er nødvendig, idet Rugbrødsprisen ellers maatte forhøjes.

Vi kan derfor medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, men maa dog beklage, at man her, i Modsætning til hvad der skete i September, indfører Beskatning af Lagrene. Jeg ved ikke, om det er en Forglemmelse, eller det er med Vilje, at man ikke i det andet høje Ting

har rettet Datoen den 24. Januar 1940, der staaar anført som det Tidspunkt, paa hvilket man skal foretage Optælling og Efterbeskatning af Lagrene. For medens jeg i Almindelighed ikke kan forstaa, at man foretager denne Efterbeskatning, kan jeg da slet ikke forstaa, det kan være rimeligt, at det, der er solgt fra Lagrene i Dag, alligevel skal efterbeskattes. Vi er fra vor Side altid betænkelige ved Efterbeskatning, ikke fordi vi afviser den højtærede Landbrugsministers Begrundelse, men fordi Sagen set fra den erhvervsdrivendes Side maa synes uretfærdig. Man berøver ham derved Muligheden for at skaffe sig den nødvendige Driftskapital, som de forhøjede Priser kræver, men det mest urimelige er dog, at man beskatter Lagrene ved Afgiftens Indførelse, men ikke tilbagebetaler den, naar den engang bortfalder. Dette er Udtryk for en Moral, som Staten er ene om at praktisere.

Den højtærede Landbrugsminister sagde i Folketinget, at man ikke kunde foretage en Tilbagebetaling, naar Afgiften engang faldt bort, fordi det til den Tid maaske vilde værelt andre Mennesker, der laa med Lagrene, og det kan jeg naturligvis give den højtærede Minister Ret i. Men det afgørende vil dog være, at det er dem, der til den Tid ligger med Lagrene, som skal tage Tabene, og som derfor ogsaa maa have Krav paa at faa Afgiften tilbagebetalt, naar den engang falder bort. Man kan vel regne med nogenlunde Sikkerhed, at det Tidspunkt, hvor denne Afgift falder bort, vil være det samme Tidspunkt, hvor Priserne gaar ned, hvor de, der ligger med Lagre, skal tage maaske meget store Tab paa deres Lagre; men at disse Tab skal forøges med en Afgift til Staten, som Staten selv har ment ikke mere burde opkræves, det forekommer mig at være særlig uretfærdigt, og derfor havde jeg tænkt mig, at man, naar man ikke vilde frafalde Kravet om Efterbeskatning, dog i hvert Fald vilde give et Løfte om, at Afgiften til sin Tid skal betales tilbage for de usolgte Lagre.

Naar der i Forbindelse med Behandlingen af det foreliggende Lovforslag af den ærede Ordfører for Venstre (Jens Høyer) og i Særdeleshed i det andet høje Ting har været rejst Spørgsmaal om Kornsituationen i Almindelighed, er dette jo meget naturligt, for Forholdene er i Øjeblikket meget uheldige. Ved Fastsættelsen af Maksimal-